

Klaga n

Öfwer en förlorad Älskarinna,

yttrad

Äf en Bondedrång i Calmare Län

År 1805,

förestådd i en

W i s a :

I denna aftonstund jag sätter
mig att skrifwa ic.

Kan sjungas under sin egen Melodie.

Säljas i Björnståhl's Bokhandel i Stockholm.

Carlshöns 1809.

Tryckt i Kongl. Amiralitets. Boktryckeriet.

INDIA

annuale della società di lavoro

007110

1872

7081 119

ms i 02145-33

212

22117 201 60000000 0000 2

30. 10/11/17 11. 2100

... 1942 ...

2081 2207781743

1941-1942

I denna afstund jag sätter mig att skrifa
Till dig, blott denna gång, se'n skall jag låta
blifwa; Att det förargar dig, det kan ej skada
mig, Jag måste ta farväl af dig, och frälsa
mig.

2. Farväl, min bästa vän! jag vill nu afsked taga, Jag känner nu igen hwad flera på dig klaga. Nu ser jag det har gått, som jag i tyfhet svådt; Du har väl gjort så förr, det har så flera gått.

3. Förlåt, min vän, om jag tör föra dig till sinnes, Hvad sig på twenne år är händt, om du det minnes: Hurledes vår färlet har, i dessa glada dar, Så ren och dygbig blomstrats emellan detta par.

4. Kom hån de ögonkast, de smitta blickar
 sköna, Som hvar jag dig fått se, med hjer-
 tans fröjd fått röna, Långt förr än jag för-
 stod den trogna kärlek god, Som i ditt bröst
 till mig så ganska häftig stod.

5. Kom håg din första vän, den du för
min skull glömde, Förlästade, och blott åt mig
din kärlek gömde, Han var en ärlig Man,
förståndig, rik; en ann, Så god som du, han
fick, och lydlig lefwer han.

6. Kom håg det första bud du till mig mände sicka, Förtjust och undersam jag blef, att se en sicka Af sådan härlighet, en sådan kärlighet, Betyga emot mig, sig sjelfwer till förtret.

7. Kom och ihåg min wän, den aldra första stunden, Då jag dig träffade på wägen uti lunden. Der wi med höflighet, med hjertans ljuslighet, Sick första gången tala om vår kärlighet.

8. Ja, mins hwar enda gång du se'n på samma ställe Din trogna wän har mött, wid hwart och ett tillfälle, Hur' dmt och kärligt dig du wisat har mot mig, Hur' dugdigt, dmt och wärligt jag talat har med dig.

9. Kom håg att jag har sagt, vår Ekopare till åsa: Vår kärlek brinna skall, min Ålskarinna föra! Om Gud förordnat har, att wi skall bli ett par, Så skall Hans wilja se, derom försäkrat war.

10. Jag har ju sagt dig: Har Gud af Ewigheten Wårt äktenskap bestämt, då altas ej förtrefen: Där hela werlden stå emot, ty är det så, Att Gud har det bestämt, hwem kan det hindra då?

11. Påmin dig mina ord, då jag den frögd fött njuta, Att dig uti min samn så wänaen gång insluta; Jag har ju sagt till dig: Du skulle sitta mig; Men du har swarat: det omöjligt war för dig.

12. Åh! lyft din ögon upp, och se att det posterat Precist som jag dig sagt, Fast du det disputerat; Du sade, att jag wet din stora kärlighet, Men kunde sjelf ej känna din ostadighet.

13. Hwad mera wi har sagt, för långsamt skulle blifwa, Att nu på detta ark uppräpna och beskriswa; Ty wi! jag glad och nöjd Med en beständig frögd För all barmhertighet lofsjunga Gud i högd.

14. För dessa twenne år, för dessa glada dagar, Mitt rena sammet' mig alldeles intet gnager: Jag har ej lockat dig, Att du skall älska mig, Nej hela werlden wet, att du tillbudit dig.

15. Nog har jag säkert trodt, att jag skall bli bedragen; Men af din kärlek och ihångsenhet intagen, Har jag dig trodt till slut, och äfwen bedit Gud Wälsigna nådigt mig, och min tilltänsta Brud.

16. Si, så kan flickors list en ynglings sinn intaga, Just den som har förstånd, de mockert kan bedraga; Dock Gud jag tacka bör För all den nåd Han gör, Att Han, bland annat godt, mig skänkt så friskt humör.

17. Man tyder wäl, att jag mig borde nu beklaga, Du tänker nog jag sorg, att du fick mig bedraga; Men hela werlden ser, Att jag blott deråt ler; Ty Gud gör all ting wäl, som uppå jorden sker.

18. Med frögd jag lefwa vill, om Gud mig
helsan gifwer: Om jag Hans vilja gör, jag
wist wälsignad blifwer; Med lit jag stå
skall Mitt ämbete, mitt kall, Dertill mig Gud
af högden nåd förlåna skall.

19. Om nu din höga skat vill mig på baken
åta, Det ler jag åt, och skall med dem derom
ej tråta; Att dem må ske allt godt, Att lycka
kan blir dess lott, Jag önskar, och helt glad
förfäktar deras spott.

20. Lycksalig lefwer jag, som ingen lart
förföra, Att mitt samwete mig allsingen sorg
kan göra; Jag wet med hjertans frögd Att
Gud i himmels högd Skall säkert fröna mig
med lycka, nåd och dygd.

21. Den samma himla-wån, som mig af
intet gjorde I Skapelsen, och mig har lart
fitt belga orde, Som i min barndom mig
har skyddat nådelig, Han wille och bådanefter
wist wälsigna mig.

22. Fast jag då intet har guld, silfwer eller
gärdar, Gud är för mig en Får, Han sig
wål om mig wårdar, Han hjälper mig förwist
På jorden af all brist, Och gifwer mig af nåd
sin himla sällhet fäst.

23. Ty lefwer jag helt glad och låter sorgen
fara, Min himlawån vill mig ifrån allt ondt
bewara: Han säkert mig bestär Att hwad mig
nyttigt är, Fast jag den wån har mist, som
förr mig hade fäst.

24. Förnöjd jag lefwat har, förnöjd jag är
och blifwer, Förnöjd, ja lika glad, fast du
mig öfwergifwer; Hwem får jag nu till wån?
Jo, Gud i himmelen, Han swiker aldrig mig,
det wet jag säkert än.

25. Den skönhet, som du bär, dig Skaparen
har gifwit, Hans nåd har äfwen gjort, att
du så rik har blifwit: Det wål alltsammans
är, Jag aldrig det begär, Ty utom dig allt
godt mig säkert Gud bestär.

26. Men lef nu som du kan, Jag ber ej
onda böner; Du tar dig snart en ann, Och
lika så belöner: Du har wål gjort så förr,
Och att du än så gör, Derom jag, kanske
snart, för mig berättas hör.

27. Men hur det går till slut, derom kan
jag ej dömma, Långt heldre vill jag dig wäl-
signa och berömma, Och önska hjertelig, Att in-
tet himlen wille dig Med lycka, frögd och nåd be-
fröna mildelig.

28. Gud gifwe dig en Man, som älskar ädla
dygder, Samt känner Gud, och är mot dig
beständigt bögder Till kärlek hjertelig, Att in-
tet skadar dig, Att du må all din lifstid blifwa
lyckelig.

29. Gud låte lyckan så din sköna skapnad
pryda, Att dina dagar ej derföre blifwa dryga;
Att du förlästadt den Du sjelf dig walt till
wån, Som dig så ömt och trofast älskat har
igen.

30. Kan hända himmelen den äran mig för-
unnar, Att om ditt giftermål jag allmänt först
förkunnar, Då skola alla se, Att det med frögd
skall se; Ty Gud vill utom dig, allt godt mig
wist bete.

31. Farväl, min fordna vän, min ämma Äl-
farinna! Hos Gud i himmelen du mig en gång
skall finna, När som Gud Faders Son Will för
Sin Demstols Thron Framkalla oss och alla med
Sin Doms. Basun.

32. Nu till ett slut haf tack, min vän för
alla gånger Du dig infunnit har, att höra
mina sånger: För hwarje steg du gick, För
hwarje kärleks blick, Som från ditt hjerta
och din' ögon till mig gick.

33. Ja, tack för hwar minut war kärlek
hafwer brunnit, Du hafwer ej hos mig den
minsta falskhet funnit; Jag tackar hjertelig
För hwar minut du mig Uppriktigt hafwer äls-
kat, Gud wälsigna dig!